

Arrest

nr. 208 190 van 24 augustus 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 9 augustus 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juli 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat P. DE BLOCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op een onbekende plaats in Sierra Leone. U bent afkomstig van de Mandingo-etnie. Op jonge leeftijd werd u door uw vader gebracht van Sierra Leone naar uw tante (moederszijde), A. (...), in Kindia (Guinée). U woonde bij uw tante in Kindia tot november 2017. U werd mishandeld door uw tante. In de buurt werd u bastaard genoemd, omdat u het kind was van uw islamitische vader en uw christelijke moeder. Uw ouders zijn nooit getrouwd. Vanaf november 2017 woonde u gedurende een maand bij verschillende vrienden in Kindia. U vertrok uit Kindia in december 2017.

U vreest vervolging bij terugkeer naar Guinée omwille van de homoseksuele relatie die u had met F. (...). Voordien had u al een relatie gehad met een vrouw. Deze relatie liep stuk in 2013, omdat u haar te weinig aandacht gaf. In 2012 leerde u F. (...) kennen. F. (...) reed voorbij toen u voetbal speelde. Hij vertelde dat u goed kon voetballen. Die nacht kwam hij terug toen u met vrienden aan het springtouwen was. F. (...) kocht eten voor u en uw vrienden. De volgende dag nam hij u mee naar zijn hotelkamer. Hij gaf u 50 dollar. Hij vertelde u dat hij u ging helpen om in een groot voetbalteam te spelen. Hij ging samen met u naar de winkel. Hij kocht voetbalsokken en een voetbalshirt voor u. Op zijn kamer vroeg hij u om hem te bevredigen zoals u deed met uw vriendin. Als u het niet zou doen, zou hij u niet meer helpen.

Op een dag in december 2017 gebruikte uw vriend I. (...) uw gsm toen u buiten aan het voetballen was. Hij zag een bericht van F. (...). Hij vertelde dat u moest oppassen. U legde uit dat het een misverstand was en dat het bericht voor de echtgenote van F. (...) bedoeld was en dat F. (...) u enkel hielp. Het nieuws over het bericht van F. (...) verspreidde zich. Uw vriend Fa. (...) sprak u aan en vertelde u dat u voorzichtig moest zijn. Diezelfde dag in december 2017 wou F. (...) u in de auto kussen. Een auto die achter jullie reed zag jullie. Er werden stenen gegooid. Jullie reden weg en reisden naar Conakry. Jullie verbleven er een week. F. (...) maakte in Conakry een Malinese kaart voor u zodat u de grens met Mali kon oversteken. U reisde met F. (...) in de auto naar Mali. F. (...) nam het vliegtuig in Bamako naar Marokko. U reisde met de auto verder via Algerije. F. (...) betaalde deze reis. In Marokko zag u F. (...) terug. In Marokko vertelde F. (...) u dat u op eigen houtje verder moest gaan, omdat hij een Senegalese man had ontmoet. Na vier maanden in Marokko te hebben verbleven reisde u verder met geld van F. (...). U had geld gestolen uit de kamer van F. (...) op een moment dat hij net naar buiten was gegaan. U reisde met het vliegtuig met een vals Nederlands paspoort van Casablanca naar België. U kwam aan op 7 juli 2018 in België in de luchthaven van Charleroi. U diende een verzoek tot internationale bescherming in op 8 juli 2018. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd op 17 juli 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek, meer bepaald bij de oproeping voor het persoonlijk onderhoud. De vaststelling dat u reisde met een Nederlands paspoort van een andere persoon, op naam van Fo. M. (...), geboren op 8 augustus 1984. (zie administratief dossier) Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van alle relevante en correcte informatie aan de asielinstanties over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen over zijn asielrelaas, identiteit, verblijfplaatsen en eerdere asielaanvragen aan te brengen bij de asielinstanties. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u volledige en correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust

(gehoorverslag CGVS, p2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

U verklaarde uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u vervolging vreest omwille van uw beweerde homoseksuele relatie met F. (...), maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen aan het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

U heeft immers getracht de Belgische autoriteiten te misleiden wat betreft uw identiteit en identiteitsdocumenten hetgeen uw algemene geloofwaardigheid (en die van uw verklaringen over uw homoseksuele geaardheid en de daaraan door u gekoppelde vervolgingsfeiten) verder ondermijnt. Zo blijkt uit de informatie in uw dossier dat u over een Guinees paspoort beschikt op naam van G. M. L. (...), geboren op 28 mei 1994 te Conakry (Guinée). Het paspoort is geldig van 11 februari 2010 tot 11 februari 2021. Met dit paspoort werd een Spaans visum aangevraagd op 7 februari 2017. De aanvraag werd geweigerd. Aan het CGVS verklaarde u echter nooit een paspoort te hebben gehad.(CGVS, p16) U verklaarde dat u op een onbekende plaats in Sierra Leone werd geboren. U verklaarde dat u nooit ergens had verklaard dat u in Guinée was geboren. U verklaarde nooit een document met een andere naam te hebben gebruikt, buiten het Nederlands paspoort waarmee u naar België reisde.(CGVS, p5) Ook na confrontatie met deze informatie in uw dossier, bleef u ontkennen dat u ooit een paspoort had. De informatie van het paspoort komt bijgevolg niet overeen met uw verklaringen aan het CGVS over uw identiteit - meer bepaald uw naam (G. S. (...)), geboorteplaats (Sierra Leone) en uw reisweg –meer bepaald dat u enkel met een valse Malinese kaart naar van Guinée naar Mali reisde en met een Nederlands paspoort van Marokko naar België reisde. Uit uw visumaanvraag blijkt ook dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw profiel. Aan het CGVS verklaarde u immers dat u nooit naar school ging,(CGVS, p6) niet wist waar uw moeder was, dat uw vader overleden was en dat u bij uw tante woonde die u mishandelde.(CGVS, p4-5) Uit het visumdossier blijkt echter dat u in februari 2017 bezig was met uw universitaire studies en dat uw ouders deze financierden. Hierover dient tenslotte nog te worden vastgesteld dat uit het visumdossier blijkt dat u studeerde en werkte in Conakry op het moment van de visumaanvraag, in februari 2017,(zie administratief dossier), terwijl u aan het CGVS verklaarde dat u enkel een week in Conakry was in december 2017 op weg naar Europa en dat u altijd in Kindia verbleef.(CGVS, p3) Uw verklaringen over uw identiteit, reisweg, verblijfplaatsen en documenten kunnen dan ook niet zonder meer voor waar worden aangenomen. Nochtans vormen zij mee de basis voor uw asielrelaas.

Uw verklaringen met betrekking tot uw homoseksuele relatie en geaardheid doen verder afbreuk aan de hierboven reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid.

Hoewel het CGVS erkent dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Dit werd u aan het begin van het persoonlijk onderhoud verduidelijkt.(CGVS, p2) Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten. Dit is in casu niet het geval.

Er kunnen immers volgende bedenkingen worden gemaakt bij de door u beweerde homoseksuele geaardheid en relatie.

Ten eerste kon u enkel op oppervlakkige, inconsistente, stereotiepe en ontwijkende wijze verklaringen afleggen over uw belevingen en ervaringen bij de bewustwording en ontdekking van uw homoseksualiteit.

U verwees op geen enkel moment naar een bewustwordingsfase van uw homoseksuele geaardheid. Het is zeer merkwaardig dat het eerste moment dat u besefte dat u aangetrokken was, meteen ook het moment was dat uw relatie met F. (...) begon. U verklaarde dat u verliefd was op F. (...).(CGVS, p8) U verklaarde dat u tot het besef kwam dat u aangetrokken was tot mannen toen u F. (...) ontmoette. Het was de eerste keer dat u een man graag had.(CGVS, p8) Uw relatie begon op de dag dat hij met u naar de winkel ging en in zijn hotelkamer vroeg om hem te bevredigen.(CGVS, p9) U voelde zich gedwongen dit te doen, omdat F. (...) u anders niet meer ging helpen. U verklaarde dat toen u hoorde dat mannen die op mannen vallen gedood worden, u wel gewoon bang was, maar dat u tegelijkertijd nooit dacht dat u "het kon zijn", omdat u er "niet over nadacht". U dacht enkel na over "uzelf en uw familie"(CGVS, p11)

Gevraagd of u ooit nog verliefd zou kunnen worden op een man, verklaarde u plots dat "God u zo maakte". (CGVS, p10)

Verder dient te worden opgemerkt dat uw relatie met F. (...) enkel leek te zijn gebaseerd op de (materiële) hulp die u van F. (...) kreeg. Gevraagd hoe u wist dat u F. (...) graag had, antwoordde u dat als iemand iets goed voor je doet, je deze persoon graag hebt.(CGVS, p9) Gevraagd hoe u wist dat F. (...) u graag had, verklaarde u dat hij u vertelde dat u goed kon voetballen. U dacht dat hij u ook misschien graag had om wat u hem vertelde over uw familie en dat hij misschien medelijden voelde met u.(CGVS, p9) Gevraagd of u F. (...) meteen graag had vanaf het begin, antwoordde u dat u "gewoon blij" was omdat hij u hielp.(CGVS, p9) U verklaarde dat het moment dat F. (...) u vroeg om hem te bevredigen, wat voor u het begin van uw relatie was, dat u geen andere keuze had, omdat hij u ging helpen met uw voetbalcarrière.(CGVS, p11) U verklaarde dat F. (...) u moest overtuigen de eerste keer om hem te bevredigen.(CGVS, p10) Gevraagd hoe u uw toekomst met F. (...) zag, linkte u die toekomst uitsluitend en nogmaals aan het feit dat F. (...) u hielp.(CGVS, p10) U verklaarde uiteindelijk dat u niet dacht dat u op F. (...) verliefd zou kunnen worden als hij u niet zou helpen met uw voetbalcarrière.(CGVS, p10) Opmerkelijk hierbij is dat u verklaarde dat de vrouw uit uw vorige relatie u niet hielp.(CGVS, p11) Toch stelde u deze relatie op zelfde voet als uw relatie met F. (...).(CGVS, p4) Bovendien is de context waarin F. (...) u zou willen helpen niet geloofwaardig, aangezien uw voorgehouden profiel van een ouderloze, ongeschoolde jongeman die opgevoed werd door zijn tante die hem mishandelde niet overeenkomt met de informatie uit het hierboven vermelde visum dossier.(zie hierboven)

U legde inconsistente verklaringen af met betrekking tot de definiëring van uw eigen gaardheid. Gevraagd hoe u uw seksuele gaardheid zou definiëren, stelde u de vraag niet te begrijpen. Gevraagd naar uw seksuele voorkeur, stelde u alsnog de vraag niet te begrijpen. Gevraagd of u nog verliefd kon worden op een vrouw, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u nog verliefd zou kunnen op een man, verklaarde u dat u dat niet wist, omdat u nu het gevaar kende.(CGVS, p10) Nogmaals gevraagd hoe u zichzelf dan zou noemen, stelde u de vraag niet te begrijpen. Gevraagd of u de term heteroseksueel kent, stelde u dat u het niet kende.(CGVS, p10) Gevraagd of u de term homoseksualiteit kende, bevestigde u. U stelde dat u er nog nooit over gehoord had voor u F. (...) ontmoette. Opmerkelijk is dat u verklaarde dat u wel al van kinds af aan wist dat mannen die op mannen vallen gedood kunnen worden. U verklaarde dat u toen nooit dacht dat u dat zou kunnen zijn.(CGVS, p11) Gevraagd of u nog aangetrokken was tot vrouwen tijdens uw relatie met F. (...), antwoordde u dat u "die tijd niet had".(CGVS, p11) Deze inconsistenties zijn opmerkelijk gezien ze onlosmakelijk verbonden zijn met uw zelfidentificatie, die de basis vormt voor uw gaardheid - en de bijhorende bewustwording daarvan - en dus uw vrees voor terugkeer naar Guinée.

Door de afwezigheid van enig bewustwordingsproces rond uw gaardheid oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde homoseksualiteit. Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst een relatie zou beginnen met iemand van het mannelijke geslacht – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Guineese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Van iemand die zich bewust wordt van zijn gaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Uw verklaringen geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Guineese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele gaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele gaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele gaardheid. Het komt verder bijzonder bevreemdend over wanneer u homoseksualiteit als een manier om hulp (materieel en voor uw voetbalcarrière) te krijgen ervaarde.

Men kan verwachten dat een relatie, die meer dan vijf jaar duurde, verdergaat dan het bieden van hulp, zeker gezien de risico's die verbonden zijn aan het hebben van homoseksuele relaties in uw land. U verwees enkel op verschillende momenten naar hoe "blij" u met de hulp was, zonder hierbij enige gevoelens (van bewustwording) van uw beweerde homoseksuele geaardheid te vermelden.

Ten tweede, legde u ontwijkende, oppervlakkige en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die het besef van uw geaardheid en het begin van uw relatie met F. (...) met zich meebracht.

U verklaarde dat u voor het eerst besepte dat u verliefd kon worden op een man, toen u F. (...) leerde kennen. Gevraagd hoe u zich daarbij voelde antwoordde u ontwijkend: "Het was de eerste keer met F. (...)." Toen de vraag werd verduidelijkt en u nogmaals werd aangemoedigd om hier meer over uit te leggen, stelde u dat u de vraag niet begreep.(CGVS, p10)

Gevraagd hoe u zich voelde bij het feit dat er stenen werden gegooid toen F. (...) u kuste, verwees u naar het feit dat u niemand kon vertrouwen. Gevraagd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u kortweg dat u "bang" was.(CGVS, p13) Gevraagd hoe u het ervaarde om met niemand te kunnen praten over uw relatie met F. (...), verklaarde u weer enkel dat u "bang" was.(CGVS, p11)

Er werd u gevraagd hoe u tegelijkertijd blij en bang kon zijn. U antwoordde dat "het enige wat je kon doen weglopen is".(CGVS, p10) Toen u werd gevraagd sinds wanneer u bang was, antwoordde u "toen we in de auto waren", verwijzend naar de aanval van de mensen die jullie hadden zien kussen.(CGVS, p10) Gevraagd of dit de eerste keer was of u bang was, antwoordde u dat u voor het eerst bang was toen F. (...) u "overtuigde", verwijzend naar het moment dat F. (...) vroeg om hem te bevredigen. U verklaarde dat u ook verward was. Gevraagd waarom u verward was, antwoordde u: "Omdat ik verward was. Als ze je vangen, moet je het met je leven bekopen. Je bent dan bang." U werd nogmaals gevraagd hoe u bang en blij kon zijn. U linkte uw blijheid aan het feit dat F. (...) u hielp; en uw angst aan het feit dat u kon gedood worden. U verklaarde verder dat het niet anders was om een vrouwelijke partner te hebben. Dit is een zeer opmerkelijke verklaring, aangezien u zelf op verschillende momenten tijdens het gehoor verklaarde verwees naar de angst die u had dat mensen zouden weten dat u ook aangetrokken was tot mannen, waardoor men zou verwachten dat deze angstgevoelens niet aanwezig zijn bij een relatie die wel worden geaccepteerd door de omgeving.

Door enkel vaag te verwijzen naar de gevoelens van "angst" en "blijheid" zonder meer, ontweek u verschillende keren de kans om te vertellen over wat u voelde wanneer u problemen kreeg omwille van uw geaardheid. Nochtans werd u het belang hiervan uitgelegd en aangemoedigd om hier uitgebreid over te vertellen.(CGVS, p2). Tevens is het erg vreemd dat u geen gevoelens van twijfel of angst laat vallen die u gekend zou hebben tijdens de bewustwording van uw beweerde homoseksuele geaardheid in uw land van herkomst waar toch een homofob klimaat heerst binnen brede lagen van de bevolking.

U legde vage en ontwijkende verklaringen af over hoe u de relatie tussen uw geaardheid en uw religie ervaarde. U verklaarde dat u moslim bent. U verklaarde dat de islam homoseksualiteit niet aanvaardt. (CGVS, p12) U verklaarde dat "alle moslims u kunnen vinden".(CGVS, p9) Gevraagd hoe u zich voelde over het feit dat uw religie u niet accepteerde, ontweek u de vraag door te stellen dat u niet oordeelde over religie.(CGVS, p11) U had echter wel een mening over het feit dat uw religie het gemengde huwelijk van uw ouders niet accepteerde. Het is opvallend dat u niet meer kon vertellen over het verband tussen uw geaardheid en uw religie. Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Guinée. U verwees hier zelf ook naar.(CGVS, p13) Ook volgens de beschikbare informatie zijn er enkele prominente religieuzen in Guinée met een uitgesproken afkeer tegenover homoseksualiteit. (zie administratief dossier) Er mag dan ook verwacht worden dat u uitgebreider zou kunnen vertellen over hoe u de positie van uw religie ten opzichte van homoseksuelen zelf ervaart.

Uw onvermogen blijkt te geven aan de manier waarop u met het besef van uw geaardheid getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid.

Ten derde, kon u weinig informatie geven over F. (...). Nochtans verklaarde u jarenlang (van 2012 tot 2017) een relatie met hem te hebben gehad én is deze relatie de reden van uw vertrek uit Guinée en uw vrees voor vervolging bij terugkeer.

U verklaarde dat u aan F. (...) vertelde dat u bij uw tante woonde. U vertelde hem over uw ouders. U verklaarde dat jullie over niets anders praatten gedurende al die jaren.(CGVS, p8) U kende de volledige naam van F. (...) niet. (CGVS, p6) U kende zijn leeftijd niet. U kon zelfs niet zeggen of hij eerder 30 of 60 jaar oud was. Gevraagd om F. (...)’ uiterlijk te beschrijven, kwam u niet verder dan te vertellen dat hij groot en kaal was.(CGVS, p9) U wist niets over relaties die F. (...) voor u had. U wist niet of hij ooit een relatie had met een vrouw. U wist niet of hij kinderen had.(CGVS, p8) Nochtans had F. (...) u wel gevraagd of u een vriendin had. U ontmoette nooit vrienden van F. (...). (CGVS, p9) U wist dat F. (...) een zakenman was, maar u wist niet in welke landen hij werkte.(CGVS, p9) U wist niet waar F. (...) momenteel verblijft.(CGVS, p9) U verklaarde dat F. (...) christen is, evenals uw moeder.(CGVS, p4) U wist niet wat zijn religie over zijn geaardheid zegt.(CGVS, p11) Nochtans zagen jullie elkaar regelmatig, een paar keer per maand.(CGVS, p6, p7, p8) Elke keer dat hij belde, ging u naar hem.(CGVS, p8)

Bovenstaande onwetendheden over F. (...) zijn zeer opvallend, gezien u vijf jaar een relatie met hem had en het net eigen is aan een liefdesrelatie dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, waaronder familiale situatie, eerdere relaties, werk, ..., zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving. Hierdoor ondermijnt u op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relatie met F. (...). Deze relatie is dermate verbonden met uw vermeende geaardheid aangezien het uw eerste en enige homoseksuele relatie betreft, dat de ongeloofwaardigheid van uw relatie, noodzakelijkerwijze de ongeloofwaardigheid van uw homoseksualiteit in het gedrang brengt. U verklaarde immers zelf dat het de eerste en enige keer was dat u verliefd werd op een man en dat u lang met F. (...) samen was. In dit geval zou men mogen verwachten dat u diepgaande verklaringen kan afleggen over deze partner. Men kan er immers vanuit gaan dat de eerste keer dat men gevoelens krijgt voor een man, in een land waar homoseksualiteit een zeer groot taboe is, een grote indruk nalaat.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw vermeende homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige doorleefde ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties.

Ten vierde, blijkt dat u totaal onwetend bent betreffende de maatschappelijke en juridische positie van homoseksuelen in België en Guinée.

U was niet op de hoogte van de algemene situatie van homoseksuelen in Guinée. U verklaarde geen andere homoseksuelen te kennen in Guinée. U wist niet wat de Guineese wet over homoseksualiteit zegt. U wist niet wat de mogelijke straffen zijn. U wist niet wat de politie doet met homoseksuelen. U kende geen personen die omwille van hun homoseksuele geaardheid in contact kwamen met de politie.(CGVS, p12) Nochtans zijn er volgens de beschikbare informatie recente arrestaties gekend in uw land.(zie administratief dossier) U kende geen mensen die gedood waren omwille van hun geaardheid. U wist niet welke rechten homoseksuelen in Guinée (al dan niet) hebben.(CGVS, p12) U hoorde er enkel over. U kende geen mensen die opkwamen voor de rechten van homoseksuelen. Volgens u bestonden die niet in Guinée. Nochtans is volgens de beschikbare informatie “Arc-en-ciel Conakry” actief in Guinée om homoseksuelen te ondersteunen. Daarnaast werden twee leden van “Collectief pour la Défense des Homosexuels” in 2016 gearresteerd. (zie administratief dossier) U kende geen plaatsen waar homoseksuelen naartoe konden gaan, noch websites. Nochtans zijn er plaatsen in Guinée waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten.(zie administratief dossier) U kende evenmin de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone, uw beweerdde geboorteland.

Van iemand die verklaarde vervolging te vrezten omwille van zijn geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven gedurende zijn vijf jaar lange relatie en zijn leven bij terugkeer.

Ook over de situatie in België was u uiterst onwetend.(CGVS, p12) U verklaarde dat u de situatie in België niet kende. U hoorde enkel vaagweg dat homoseksuelen in Europa mensenrechten hebben. U wist niets over de situatie van homoseksuelen in Europa in het algemeen.(CGVS, p13) Nochtans had u aan de DVZ verklaard dat u naar België was gekomen, omdat u homoseksueel bent en België “heel liberaal” is, maar dat eender welk land in Europa goed voor u was.(Verklaring DVZ, dd 11 juli 2018, p10,

vraag 27) Aangezien u voorhield omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevlucht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.

Van iemand die verklaarde zijn land van herkomst te hebben verlaten en naar Europa reisde juist omwille van zijn homoseksualiteit, en die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn beweerde geaardheid bij terugkomst in zijn thuisland, kan men verwachten dat hij beter op de hoogte is van de situatie.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van uw identiteit, uw geaardheid en uw reisweg, kan niet worden aangenomen dat u in Guinée werkelijk een homoseksuele relatie bent aangegaan met F. (...), en bijgevolg evenmin dat u uw land bent moeten ontvluchten omdat u met F. (...) betrappt zou zijn. Derhalve kan er evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten en stelt het CGVS dat er geen vrees voor vervolging bestaat bij terugkeer naar Guinée.

Uw advocaat verwees aan het einde van het persoonlijk onderhoud naar de aanwezigheid van aambeien, die een link zouden hebben met uw geaardheid.(CGVS, p16-17) Ten eerste dient hierover te worden vastgesteld dat u hierover geen medische attesten neerlegde. Daarnaast verklaarde u niet te weten hoe u deze heeft gekregen. Het CGVS kan dan ook niet besluiten dat deze gelinkt zijn aan uw vermeende homoseksuele geaardheid.

Naast uw vermeende homoseksuele geaardheid verklaarde u dat u niet kon terugkeren naar Guinée omdat u in dakloosheid zou moeten leven.(CGVS, p16) U verklaarde dat u werd mishandeld door uw tante en werd nageroepen door buurtbewoners omdat u een bastaardkind zou zijn.(CGVS, p4) Hierover dient vooreerst te worden opgemerkt dat het door uw voorgehouden profiel niet overeenkomt met de informatie in uw visumdossier. (zie ook hierboven) Verder dient te worden opgemerkt dat u een hoge mate aan zelfredzaamheid aan de dag stelde door te verklaren dat u gedurende een maand bij verschillende vrienden verbleef en regelmatig met hen ging voetballen.(CGVS, p5 en p15) U kon zeer weinig informatie geven over uw eigen ouders. U werd opgevoed door uw tante langs moederszijde. Uw vader had u naar haar gebracht. U vroeg uw tante soms over uw ouders. U wist niet waar ze waren geboren. U wist niet waar uw tante was geboren. Bovendien kon u niet vertellen wat de etnie was van uw moeder, wat logischerwijze ook de etnie van uw tante is. U wist alleen dat uw moeder van Sierra Leone is. U kon niet vertellen over de dood van uw vader, buiten dat het tijdens de oorlog in Sierra Leone was.(CGVS, p5) Uit uw visumdossier blijkt dat uw beide ouders nog in leven zouden zijn. (zie administratief dossier) De problematische situatie waarin u meende terecht te komen bij terugkeer naar Guinée kunnen dan ook niet zonder meer worden aangenomen. Bovendien zijn ze niet ernstig genoeg om een vrees voor vervolging uit te maken.

Tot slot bezorgde u aan het CGVS na uw plaatsgevonden persoonlijk onderhoud, op 27 juli 2018, per email uw Guineese geboorte akte, dd. 17 juli 2018. Het is vreemd te noemen dat in deze geboortekte wordt vermeld dat u in Conakry, Guinée, bent geboren, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde in Sierra Leone te zijn geboren. Tijdens uw persoonlijk onderhoud vermeldde u eveneens dat u slechts één week in Conakry hebt verbleven, met name de week voor uw beweerde vlucht uit uw land van herkomst. De informatie in het door u voorgelegde document is bijgevolg in tegenstrijd met de door u afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, en bovendien ook in tegenstrijd met de informatie die werd teruggevonden in het aan u gelinkte visumdossier. Dit door u overhandigde identiteitsdocument breng bijgevolg allerminst duidelijkheid over uw identiteit en kan niets wijzigen aan de hierboven geformuleerde pertinente vaststellingen (inzake de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een eerste middel betoogt verzoeker het volgende over de waarachtigheid van de door hem afgelegde verklaringen:

“Aangezien in de bestreden beslissing het CGVS bepaalde verklaringen van Verzoeker afdoet als zijnde onwaarschijnlijk en ongeloofwaardig.

Dat Artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet bepaalt de voorwaarden waaronder het CGVS, bij gebrek aan bewijselementen de asielaanvraag toch geloofwaardig kan bevinden :

- de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;*
  - alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt zijn voorgelegd, en hij heeft een bevredigende verklaring gegeven voor het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
  - de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;*
  - de asielzoeker heeft zijn asielaanvraag zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen aangevoerd waarom hij dit niet gedaan heeft;*
  - de asielzoeker kan in grote lijnen als geloofwaardig worden beschouwd.*
- Deze voorwaarden zijn cumulatief.*

Er dient te worden opgemerkt dat in de hypothese van ontbreken van geloofwaardigheid van de verklaringen van de Verzoeker, dat dit niet betekent dat men zich niet de vraag moet stellen of het bestaan van een vrees voor vervolging of van een risico op ernstige schade kan worden aangetoond door de gegevens van de zaak die voor vaststaand worden gehouden (Jaarverslag RvV 2009-2010 p. 74).

Het is duidelijk dat twijfels over bepaalde aspecten van een relaas de bevoegde overheid niet ontslaan van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen (Rvv nr. 70 321 dd 22 november 2011; Rvv nr. 73 836 van 24 januari 2012).

Bij het onderzoek ten gronde ligt de bewijslast in beginsel bij de asielzoeker. Maar meestal zal deze geen tastbare bewijzen kunnen tonen. Daarom moeten de ondervrager en de asielzoeker alle pertinente feiten vaststellen en beoordelen. In bepaalde gevallen komt het aan de overheid toe om alle beschikbare middelen aan te wenden om de nodige bewijzen te verzamelen. Indien deze niet gevonden kunnen worden, wordt aan de asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund, op voorwaarde evenwel dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is, d.w.z. dat zijn verklaringen coherent en waarschijnlijk zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten (RvV 4 december 2009, nr. 35 347; RvV 5 januari 2010, nr. 36 655; RvV 28 januari 2010, nr. 37 798; RvV 11 februari 2010, nr. 38 612; RvV 12 februari 2010, nr. 38 685; RvV 19 april 2010, nr. 41 835). Om de geloofwaardigheid van een asielzoeker te beoordelen, dient rekening te worden gehouden met zijn persoonlijkheid, o.m. zijn opleiding, zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en de psychologische stoornissen. Het is bijgevolg duidelijk dat om het bestaan van een reden van vrees voor vervolging of van een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandelingen na te gaan, dienen de voorzienbare gevolgen van de terugkeer van de verzoeker naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit of, indien deze niet kan worden bepaald, naar het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, te worden onderzocht (RvV 24 juni 2010, nr. 45 396).

Onjuiste verklaringen zijn op zichzelf geen reden om de aanvraag te weigeren. Dergelijke verklaringen moeten worden beoordeeld gelet op de omstandigheden eigen aan de zaak. Er bestaan bij het CGVS geen procedureregels met betrekking tot het verslag van het gehoor; er bestaat dan ook geen enkele waarborg dat de nota's die door de ambtenaar genomen zijn, betrouwbaar zijn; indien bijgevolg de asielzoeker de inhoud van die nota's (over een bepaalde tegenstrijdigheid) op een nauwkeurige en geloofwaardige manier betwist, kan het verslag op dit punt niet tegen hem gebruikt worden. Het feit dat een gegeven tijdens een verhoor vermeld wordt en tijdens een ander verhoor niet, zorgt niet noodzakelijk voor een tegenstrijdigheid; niet alle gevallen van weglating van gegevens mogen ertoe leiden dat de goede trouw van de asielzoeker in vraag wordt gesteld.

Tenslotte dient te worden bemerkt dat in vele asioldossiers blijft de beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade steken op de geloofwaardigheid van de asielzoeker. Het CGVS stelt in die gevallen dat de asielzoeker geen reëel zicht biedt op zijn herkomst,

zijn verblijfssituatie en de problemen die daaruit voortvloeien. (F. VOGELAAR, "Protection gap : over de beperkte toetsing aan artikel 3 EVRM door de asielinstanties", T.Vreemd. 2013, p. 55).

De beoordeling van de geloofwaardigheid moet focussen op de meest relevante elementen van de asielaanvraag met betrekking tot de gegronde vrees voor vervolging en/of het reële risico op ernstige schade. De vragen met betrekking tot de geloofwaardigheid moeten erop gericht zijn om vast te stellen of een asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

*Slechts tegenstrijdigheden en inconsistenties in verband met de kern van het asielrelaas zouden tot ongeloofwaardigheid moeten leiden. (F. VOGELAAR, "Protection gap : over de beperkte toetsing aan artikel 3 EVRM door de asielinstanties", T.Vreemd. 2013, p. 57) Tegenstrijdigheden in verband met minder relevante details van het asielrelaas hoeven niet tot de ongeloofwaardigheid van de asielzoeker te leiden (G. GOODWIN-GILL, *The Refugee in International Law*, Oxford, Oxford University Press, 2007, p. 549; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Cambridge University Press, 2005, p. 85). Ook het EHRM heeft aangenomen dat verklaringen van een asielzoeker inconsistent mogen zijn. Zelfs een gedeelte van het relaas mag ongeloofwaardig worden geacht (T. SPIJKERBOER, "Subsidiarity and Arguability : the European Court of Human Rights Case law on Judicial Review in Asylum Cases", *International Journal of Refugee Law* 2009, volume 21, number 1, p. 59; EHRM 5 juli 2005, Said/Nederland, nr. 2345/02, § 50-56). In sommige gevallen focust het CGVS bij de beoordeling van de geloofwaardigheid voornamelijk op de minder relevante details van het asielrelaas. Daarenboven focust het CGVS in vele gevallen zich zelfs volledig op de minder relevante details, zoals de reisroute, geografische kennis van de regio van afkomst of irrelevante data ver in het verleden. Op basis van tegenstrijdige en inconsistente verklaringen over de minder belangrijke details en op basis van een gebrek aan bewijs acht het CGVS een asielzoeker vervolgens ongeloofwaardig (F. VOGELAAR, "Protection gap : over de beperkte toetsing aan artikel 3 EVRM door de asielinstanties", T.Vreemd. 2013, p. 57).*

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat het CGVS een actieve samenwerkingsplicht heeft met de verzoeker. Het Hof van Justitie stelt daartoe dat " Indien de door de verzoeker om internationale bescherming aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, de betrokken lidstaat in deze fase van de procedure actief met de verzoeker moet samenwerken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Bovendien heeft een lidstaat mogelijkerwijze gemakkelijker toegang tot bepaalde soorten documenten dan de verzoeker" (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M./Ierland, § 66). Verder neemt ook het EHRM aan dat er een bepaalde onderzoeksplicht rust op de asielinstanties. Dit komt zeer duidelijk tot uiting in de recente uitspraak van het EHRM in de zaak Singh en anderen tegen België (EHRM 2 oktober 2012, nr. 33210/11, Singh en anderen/België). De beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas is slechts een onderdeel van de vaststelling van een EVRM-risico. Ondanks het feit dat het CGVS poogt ongeloofwaardigheid van het asielrelaas van Verzoeker vast te stellen, kunnen elementen daaruit nog steeds leiden tot een EVRM-schending (EHRM in de zaak Said tegen Nederland en EHRM in de zaak FH tegen Zweden).

Verzoeker merkt op dat het CGVS er zich van moet vergewissen dat zij risico loopt op een mensonterende behandeling ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Dat Verzoeker formeel achter zijn verklaringen blijft staan. Dat Verzoeker zijn volledige medewerking heeft verleend gedurende het ganse onderzoek van zijn asielrelaas.

Dat de motivering, als zouden de verklaringen van Verzoeker niet doorleefd genoeg zijn om tot een geloofwaardig asielrelaas te komen, volledig subjectief van aard is.

Dat Verzoeker niet meer kon doen dan een waarheidsgetrouwe weergave trachten te formuleren van de feiten.

Dat Verzoeker zijn geaardheid niet beter kan aantonen dan hij heeft geprobeerd tijdens het gehoor bij het CGVS.

Dat het niet duidelijk is voor Verzoeker wat een meer doorleefde verklaring juist zou moeten inhouden.

Overwegende dat in de bestreden beslissing te lezen valt dat het CGVS niet overtuigd is van de homoseksuele geaardheid van verzoeker;

Dat dit van ondergeschikte orde is, gezien men in Guinee wel overtuigd is van de homoseksualiteit van verzoeker;

Overwegende dat de bestreden beslissing stelt als zou verzoeker niet echt verliefd geweest zijn op F. aangezien hij precies meer met hem omging omwille van de cadeaus die hij van hem kreeg; Dat dit strikt gezien bijkomstig is van belang aangezien het vooral de gevolgen zijn in Guinee die voor verzoeker doorslaggevend van aard zijn. Dat immers het vermoeden van homoseksualiteit in hoofde van verzoeker volstaat om een mensonterende behandeling te moeten ondergaan in diens land van herkomst;

Dat verzoeker bovendien lijdt aan aambeien (stuk 3) en dat door het CGVS niet op afdoende wijze werd onderzocht of er een verband zou kunnen zijn tussen deze aandoening en de seksuele betrekkingen van verzoeker met de daaraan gekoppelde gezondheidsgevolgen.

Verder blijft verzoeker formeel voor wat betreft het paspoort in zijn dossier. Dit paspoort behoort verzoeker niet toe; Dit document is van iemand anders;"

2.1.2. In een tweede middel laat verzoeker het volgende gelden aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling:

"Conform de artikel 48/3, § 2 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen dienen de daden van vervolging:

a) ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; b) ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen als omschreven in punt a).

De daden van vervolging kunnen onder andere de vorm aannemen van fysieke of psychische geweldpleging, wat in casu het geval is.

De daden van vervolging dienen bovendien in verband te staan met ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het al dan niet toebehoren tot een sociale groep.

De vervolging moet een zekere ernst, een zekere zwaarte vertonen : een persoon die omwille van een probleem van geringe omvang zijn land verlaat, kan niet als vluchteling erkend worden. Het moet gaan om een risico voor zijn leven of zijn vrijheid, of een grove schending van de mensenrechten. Evenwel kunnen "vele kleintjes een groot maken" : langdurige en voortdurende discriminaties, zelfs als sommige daarvan op zichzelf genomen onbelangrijk zijn, kunnen iemand het gevoel geven dat het redelijkerwijze onmogelijk is om nog langer in zijn land te blijven. Er dient te worden opgemerkt dat opdat iemand als vluchteling kan beschouwd worden, dient hij niet eerst vervolgd geweest te zijn : een gegronde vrees voor een - toekomstige - vervolging volstaat. Daarenboven dient te worden bemerkt dat er geen absolute zekerheid dient te bestaan dat iemand zou vervolgd worden wanneer hij in zijn land was gebleven. Het volstaat dat er een redelijke kans is dat de vervolging zal plaatshebben (Het Amerikaans Hooggerechtshof stelde in een principiële beslissing van 9 maart 1987, inzake INS v. C. FONESCA, dat "een gegronde vrees voor vervolging" aanwezig kan zijn, zelfs indien de kans dat de vluchteling vervolgd wordt in geval van terugkeer, minder van 50% bedraagt).

In principe dient de vervolging zijn oorzaak te vinden in redenen die te maken hebben met ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde groep of de politieke overtuiging. Voorts dient te worden bemerkt dat de vervolging rechtstreeks of onrechtstreeks kan zijn. Onrechtstreeks is ze wanneer de vervolging uitgaat van particulieren.

Er wordt steeds nagegaan of de aangevoerde vervolgingen verband houden met één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, ongeacht of het gaat om familiaal geweld (RvV 9 maart 2010, nr. 39 969; RvV 19 maart 2010, nr. 40 530), seksueel geweld (RvV 11 januari 2011, nr. 36 856) of inbreuken die onder het gemeen recht vallen (RvV 16 februari 2010, nr. 38 798; RvV 5 augustus 2010, nr. 47 009; RvV 12 augustus 2010, nr. 47 219). In het kader van de beoordeling van het gegronde karakter van verzoekers vrees voor vervolging is het niet belangrijk of hij daadwerkelijk het kenmerk gekoppeld aan

ras, geloof, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging bezit dat de oorzaak van de vervolging is (RvV 21 april 2010, nr. 42 086; RvV 20 mei 2010, nr. 43 563).

Gelet op de actuele politiek in Guinee op vlak van homoseksualiteit en de repressief karakter van de overheid tegen homoseksualiteit;

Dat naar alle waarschijnlijkheid en redelijkheid kan worden aangenomen dat Verzoeker een gegronde vrees heeft voor zwaarwichtige represailles door de overheid. Dat verzoeker een gevangenisstraf riskeert.

*Code pénal, loi n° 98/036, 31/12/1998, <https://sites.google.com/site/guineejuristes/CODEPENAL.pdf>
Belgium: Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (CGVS/CGRA),
Guinee : L'homosexualité, 6 November 2014, available at: <http://www.refworld.org/docid/55b752274.html>*

Dat bovendien:

"La Guinée dispose d'une législation condamnant les actes impudiques ou contre nature commis avec un individu du même sexe.

Selon les informations obtenues auprès des organisations de défense des droits de l'homme et de l'association de défense des droits des homosexuels Afrique Arc-en-Ciel Conakry, il n'y a ni poursuite judiciaire ni condamnation du fait d'être homosexuel ou d'avoir pratiqué l'homosexualité.

Avocats sans frontières Guinée (ASF) recense par contre pour l'année 2013 une procédure pour acte impudique.

De l'avis des homosexuels rencontrés lors de la mission en 2011, l'homosexuel peut être victime d'actes isolés de violence par son entourage ou par les forces de l'ordre, lorsqu'il transgresse l'ordre social établi. L'association Afrique Arc-en-Ciel Conakry affirme que les arrestations au niveau des commissariats sont généralement violentes, tout en précisant que ces arrestations sont peu fréquentes.

Quant à l'accès des homosexuels à la justice, une seule source a répondu à cette question, à savoir une association guinéenne des droits de l'homme qui rapporte qu'il est difficile pour un homosexuel de se faire protéger par l'Etat, non en raison de son homosexualité, mais à cause des moyens limités de celui-ci."

*Belgium: Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (CGVS/CGRA),
Guinee : L'homosexualité, 6 November 2014, available at:
<http://www.refworld.org/docid/55b752274.html>*

"Pratique d'homosexualité en Guinée ; une affaire jugée dans un tribunal de Conakry

Le navigateur Mamady Keïta est poursuivi pour avoir commis des délits de diffamations et de menaces à l'encontre d'un certain Claude Chaya. Arrêté et déposé à la maison centrale de Coronthie le 10 Juillet 2017, Mamady Keïta a été jugé et condamné à un mois avec sursis ce mercredi 12 juillet 2017 par le Tribunal de Première Instance de Dixinn, rapporte un journaliste de Guineematin.com qui a assisté au procès.

Dans son audition, le prévenu a nie les faits articulés contre lui. « Je n'ai jamais menacé, ni diffamé monsieur Claude Chaya », a contesté Mamady Keïta.

Dans ses explications, le prévenu a indiqué que sa poursuite est relative à une affaire d'homosexualité proposée par Claude Chaya (absent du tribunal) et qui a été refusée par Mamady Keïta. « J'étais malade. Et, je suis allé rencontrer Claude Chaya chez lui à la Minière pour lui demander de m'aider à avoir de l'argent afin que je puisse me faire soigner. Il m'a dit qu'il est homosexuel et il m'a proposé de coucher avec lui. Je n'ai pas accepté... Il m'a remis l'argent et j'ai quitté chez lui », a expliqué Mamady Keïta qui s'est présenté à la barre comme « navigateur ».

C'est après cette « révélation » que le prévenu a mener ses investigations sur son « ami » auprès notamment de ses autres relations. Et, il s'est avéré que Claude Chaya s'adonne effectivement à cette perversité...

« J'ai eu à échanger avec son petit qui s'appelle Karamoko pour vérifier si c'est exact que Claude se livre à ces pratiques qui sont prohibées en République de Guinée. Ce dernier m'a dit que Claude se livre à ces pratiques, et qu'il a même une annexe à Matam où il envoie les garçons mineurs pour partager le lit avec eux. C'est lorsque je suis allé vérifier cela à Matam que Claude est sorti de l'annexe pour me donner un coup à la bouche ; et, j'ai perdue une dent. C'est à l'issue de cette bagarre qu'il m'a déposé à la maison centrale prétextant que j'ai proféré des menaces et de la diffamation contre lui », a-t-il narré.

Dans son réquisitoire, le procureur Mohamed Samoura a rappelé que Mamady Keita souffre de troubles intestinaux. Et, dit-t-il, « chaque fois que le prévenu a besoin d'argent, il court derrière Claude Chaya jusqu'à ce qu'il a compris le caractère sexuelle de ce dernier. C'est en ce moment qu'il s'est mis à dévoiler ce caractère tout en le menaçant. C'est pourquoi, je demande au tribunal de le condamner à un mois d'emprisonnement », a requis monsieur Samoura.

Finalement, après avoir séjourné deux jours à la maison centrale, monsieur Mamady Keïta va rentrer chez lui ce mercredi pour continuer son traitement. La présidente du tribunal, madame Fatoumata Camara, l'a condamné à un mois de prison, mais avec sursis. "
(<http://quineematin.com/actualites/pratique-dhomosexualite-en-gumee-une-affaire-jugee-dans-un-tribunalde-conakryl>)"

2.1.3. In een derde middel voert verzoeker aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus het volgende aan:

"Artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend aan de vreemdeling die niet in aanmerking komt voor de status van vluchteling en die geen beroep kan doen op artikel 9ter van voormelde wet, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Als ernstige schade wordt uitdrukkelijk aanzien, een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld.

De status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan de vreemdeling ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst of, in het geval van een staatloze, naar het land gaat waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, een reëel risico loopt op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of wil stellen. Aldus moeten er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij, in geval van terugkeer, een reëel risico loopt op ernstige schade, en hij kan of wil zich niet door zijn land laten beschermen.

De subsidiaire bescherming wordt in principe toegekend aan asielzoekers die aantonen dat zij terugkeer naar hun land (in de toekomst dus) zouden kunnen worden vervolgd of dat zij ernstige schade zouden kunnen lopen. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet keert de bewijslast om voor asielzoekers die in het verleden reeds werden vervolgd, ernstige schade hebben geleden of daarmee werden bedreigd. Het CGVS moet in dat geval een beschermingsstatuut toekennen (resp. vluchteling of subsidiaire bescherming), tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken.

Dit artikel sluit de mogelijkheid niet uit om bescherming toe te kennen indien er sprake is van zeer ernstige trauma's bij de asielzoeker, zelfs als de omstandigheden die hem ertoe hebben aangezet zijn land te verlaten verdwenen of gewijzigd zijn. Het gaat dan om asielzoekers die een bijzonder sterke vrees koesteren ten gevolge van uiterst ernstige vervolgingen in het verleden. Aldus, kunnen we besluiten dat indien een asielzoeker reeds werd vervolgd, reeds ernstige schade heeft ondergaan of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, wordt dit beschouwd als een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gerond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaakt. In dit geval is het aan de verwerende partij (het CGVS) om te bewijzen dat er redenen bestaan om aan te nemen dat deze vervolging of deze ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen (RvV 28 mei 2010, nr. 44 192; RvV 25 juni 2010, nr. 45 444; RvV 5 augustus 2010, nr. 47 037).

Verzoeker werd bovendien blootgesteld aan geweld (er was sprake van steniging) nadat hij werd gezien terwijl hij aan het kussen was met iemand van het mannelijke geslacht. Dat hiertegen niet wordt ingegrepen door de overheid.

Belgium: Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons (CGVS/CGRA), Guinea : L'homosexualité, 6 November 2014, available at:

<http://www.refworld.org/docid/55b752274.html>

United States Department of State (USDOS), Country Reports on Human Rights Practices for 2013 Guinea, s.d., <http://www.state.gov/i/drl/rls/hrrpt/humanrightsreport/index.htm?year=2013&dliid=220120>

Wikipedia, Dakan, s.d., <http://fr.wikipedia.org/wiki/Dakan>

Woudabanews (Makhissa A.), Homosexualité en Guinée, qui veut briser le tabou ?, 18/03/2014,

<http://www.woudabanews.com/enquetes/1351/homosexualite-en-guinee-qui-veut-briser-le-tabou.html>

Dat het gebruik van de begrippen "zwaarwegende gronden" en "reëel risico" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet stuurt aan op een individueel onderzoek van de concrete situatie waarin de

betrokkene zich bevindt. De aanvraag van de subsidiaire bescherming kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in zijn land van herkomst, maar moet enig verband met zijn persoon tonen, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele dreiging vereist (RvV 16 november 2009, nr. 34 245; RvV 27 april 2010, nr. 42 444).

Dit vloeit tevens voort uit een interpretatie van het begrip "reëel risico" naar analogie met de maatstaf die het EHRM hanteert bij de beoordeling van artikel 3 EVRM, waardoor niet alleen rekening dient te worden gehouden met wat gekend is over de situatie in het land van herkomst van de asielzoeker doch ook met diens persoonlijke situatie. De aard van het onderzoek van het reële risico en de elementen die de Verzoeker aannemelijk dient te maken hangen af van de aangevoerde ernstige schade.

De bestreden beslissing geen rekening houdt met de hoegrootheid van het risico dat Verzoeker loopt - in de veronderstelling dat zij effectief wordt gelinkt aan een homoseksuele geaardheid - om blootgesteld te worden aan verscheidene vormen van onheuse behandelingen."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift wordt een medisch attest van de centrumarts van 3 augustus 2018 als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: commissaris-generaal) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de

verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Guinee uit vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij niet heeft voldaan aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Daarbij overweegt de commissaris-generaal dat (i) verzoeker heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden wat betreft zijn identiteit en identiteitsdocumenten hetgeen zijn algemene geloofwaardigheid (en die van zijn verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid en de daaraan door hem gekoppelde vervolgingsfeiten) verder ondermijnt en dat (ii) verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn homoseksuele relatie en geaardheid verder afbreuk doen aan zijn reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid, waarbij zeer uitvoerig wordt toegelicht dat (a) verzoeker enkel op oppervlakkige, inconsistente, stereotiepe en ontwijkende wijze verklaringen kon afleggen over zijn belevingen en ervaringen bij de bewustwording en ontdekking van zijn homoseksualiteit, dat (b) verzoeker ontwijkende, oppervlakkige en inconsistente verklaringen aflegde over de gevoelens die het besef van zijn geaardheid en het begin van zijn relatie met F. met zich meebracht, dat (c) verzoeker weinig informatie kon geven over F., met wie hij nochtans verklaarde jarenlang een relatie te hebben gehad die de reden was voor zijn vertrek uit Guinee en dat (d) verzoeker totaal onwetend bleek te zijn betreffende de maatschappelijke en juridische positie van homoseksuelen in België en Guinee. Met betrekking tot verzoekers vrees om in Guinee in dakloosheid te moeten leven, oordeelt de commissaris-generaal dat de problematische situatie waarin verzoeker meende terecht te komen bij terugkeer naar Guinee niet

zonder meer kan worden aangenomen en dat dit bovendien niet ernstig genoeg is om een vrees voor vervolging uit te maken.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn homoseksuele geaardheid en bijgevolg zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin omwille van deze geaardheid aannemelijk te maken.

Vooreerst kan samen met de commissaris-generaal worden vastgesteld dat verzoeker heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden wat betreft zijn identiteit en identiteitsdocumenten:

“Zo blijkt uit de informatie in uw dossier dat u over een Guinees paspoort beschikt op naam van G. M. L. (...), geboren op 28 mei 1994 te Conakry (Guinée). Het paspoort is geldig van 11 februari 2010 tot 11 februari 2021. Met dit paspoort werd een Spaans visum aangevraagd op 7 februari 2017. De aanvraag werd geweigerd. Aan het CGVS verklaarde u echter nooit een paspoort te hebben gehad.(CGVS, p16) U verklaarde dat u op een onbekende plaats in Sierra Leone werd geboren. U verklaarde dat u nooit ergens had verklaard dat u in Guinée was geboren. U verklaarde nooit een document met een andere naam te hebben gebruikt, buiten het Nederlands paspoort waarmee u naar België reisde.(CGVS, p5) Ook na confrontatie met deze informatie in uw dossier, bleef u ontkennen dat u ooit een paspoort had. De informatie van het paspoort komt bijgevolg niet overeen met uw verklaringen aan het CGVS over uw identiteit - meer bepaald uw naam (G. S. (...)), geboorteplaats (Sierra Leone) en uw reisweg –meer bepaald dat u enkel met een valse Malinese kaart naar van Guinée naar Mali reisde en met een Nederlands paspoort van Marokko naar België reisde. Uit uw visumaanvraag blijkt ook dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot uw profiel. Aan het CGVS verklaarde u immers dat u nooit naar school ging,(CGVS, p6) niet wist waar uw moeder was, dat uw vader overleden was en dat u bij uw tante woonde die u mishandelde.(CGVS, p4-5) Uit het visumdossier blijkt echter dat u in februari 2017 bezig was met uw universitaire studies en dat uw ouders deze financierden. Hierover dient tenslotte nog te worden vastgesteld dat uit het visumdossier blijkt dat u studeerde en werkte in Conakry op het moment van de visumaanvraag, in februari 2017, (zie administratief dossier), terwijl u aan het CGVS verklaarde dat u enkel een week in Conakry was in december 2017 op weg naar Europa en dat u altijd in Kindia verbleef.(CGVS, p3)”

Waar verzoeker in het eerste middel laat gelden dat het paspoort in het administratief dossier van iemand anders is en hem niet toebehoort, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. De informatie in het dossier in verband met de visumaanvraag werd bekomen via een vergelijking van vingerafdrukken, zodat ervan kan worden uitgegaan dat het Guinees paspoort op naam van G. M. L. wel degelijk verzoeker toebehoort. Ten overvloede kan er nog op worden gewezen dat verzoeker niet betwist dat hij ook naar België is gereisd met een (Nederlands) paspoort van een andere persoon. Bijgevolg overweegt de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoekers verklaringen over zijn identiteit, reisweg, verblijfplaatsen en documenten niet zonder meer voor waar kunnen worden aangenomen en dat verzoekers algemene geloofwaardigheid (en die van zijn verklaringen over zijn homoseksuele geaardheid en de daaraan door hem gekoppelde vervolgingsfeiten) wordt ondermijnd door de omstandigheid dat hij heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden wat betreft zijn identiteit en identiteitsdocumenten.

Aan verzoekers geloofwaardigheid wordt verder afbreuk gedaan door zijn verklaringen met betrekking tot zijn homoseksuele relatie en geaardheid.

De Raad neemt aan dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident en erg persoonlijk is. Echter, indien de kandidaat-vluchteling geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dan dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-vluchteling. De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoeker minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Ook kan sociale aanknopng worden verwacht en dus enige bekendheid worden aangetoond met de situatie van homoseksuelen in zijn land van oorsprong en eventueel ook in België. Van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong kan worden verwacht dat hij dit overtuigend aantoont, wat verzoeker *in casu* heeft nagelaten.

Zo kon verzoeker enkel op oppervlakkige, inconsistente, stereotiepe en ontwijkende wijze verklaringen afleggen over zijn belevingen en ervaringen bij de bewustwording en ontdekking van zijn homoseksualiteit:

“U verwees op geen enkel moment naar een bewustwordingsfase van uw homoseksuele geaardheid. Het is zeer merkwaardig dat het eerste moment dat u besefte dat u aangetrokken was, meteen ook het moment was dat uw relatie met F. (...) begon. U verklaarde dat u verliefd was op F. (...).(CGVS, p8) U verklaarde dat u tot het besef kwam dat u aangetrokken was tot mannen toen u F. (...) ontmoette. Het was de eerste keer dat u een man graag had.(CGVS, p8) Uw relatie begon op de dag dat hij met u naar de winkel ging en in zijn hotelkamer vroeg om hem te bevredigen.(CGVS, p9) U voelde zich gedwongen dit te doen, omdat F. (...) u anders niet meer ging helpen. U verklaarde dat toen u hoorde dat mannen die op mannen vallen gedood worden, u wel gewoon bang was, maar dat u tegelijkertijd nooit dacht dat u “het kon zijn”, omdat u er “niet over nadacht”. U dacht enkel na over “uzelf en uw familie”(CGVS, p11) Gevraagd of u ooit nog verliefd zou kunnen worden op een man, verklaarde u plots dat “God u zo maakte”.(CGVS, p10)

Verder dient te worden opgemerkt dat uw relatie met F. (...) enkel leek te zijn gebaseerd op de (materiële) hulp die u van F. (...) kreeg. Gevraagd hoe u wist dat u F. (...) graag had, antwoordde u dat als iemand iets goed voor je doet, je deze persoon graag hebt.(CGVS, p9) Gevraagd hoe u wist dat F. (...) u graag had, verklaarde u dat hij u vertelde dat u goed kon voetballen. U dacht dat hij u ook misschien graag had om wat u hem vertelde over uw familie en dat hij misschien medelijden voelde met u.(CGVS, p9) Gevraagd of u F. (...) meteen graag had vanaf het begin, antwoordde u dat u “gewoon blij” was omdat hij u hielp.(CGVS, p9) U verklaarde dat het moment dat F. (...) u vroeg om hem te bevredigen, wat voor u het begin van uw relatie was, dat u geen andere keuze had, omdat hij u ging helpen met uw voetbalcarrière.(CGVS, p11) U verklaarde dat F. (...) u moest overtuigen de eerste keer om hem te bevredigen.(CGVS, p10) Gevraagd hoe u uw toekomst met F. (...) zag, linkte u die toekomst uitsluitend en nogmaals aan het feit dat F. (...) u hielp.(CGVS, p10) U verklaarde uiteindelijk dat u niet dacht dat u op F. (...) verliefd zou kunnen worden als hij u niet zou helpen met uw voetbalcarrière. (CGVS, p10) Opmerkelijk hierbij is dat u verklaarde dat de vrouw uit uw vorige relatie u niet hielp. (CGVS, p11) Toch stelde u deze relatie op zelfde voet als uw relatie met F. (...).(CGVS, p4) Bovendien is de context waarin F. (...) u zou willen helpen niet geloofwaardig, aangezien uw voorgehouden profiel van een ouderloze, ongeschoolde jongeman die opgevoed werd door zijn tante die hem mishandelde niet overeenkomt met de informatie uit het hierboven vermelde visumdossier.(zie hierboven)

U legde inconsistente verklaringen af met betrekking tot de definiëring van uw eigen geaardheid. Gevraagd hoe u uw seksuele geaardheid zou definiëren, stelde u de vraag niet te begrijpen. Gevraagd naar uw seksuele voorkeur, stelde u alsnog de vraag niet te begrijpen. Gevraagd of u nog verliefd kon worden op een vrouw, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u nog verliefd zou kunnen op een man, verklaarde u dat u dat niet wist, omdat u nu het gevaar kende.(CGVS, p10) Nogmaals gevraagd hoe u zichzelf dan zou noemen, stelde u de vraag niet te begrijpen. Gevraagd of u de term heteroseksueel kent, stelde u dat u het niet kende.(CGVS, p10) Gevraagd of u de term homoseksualiteit kende, bevestigde u. U stelde dat u er nog nooit over gehoord had voor u F. (...) ontmoette. Opmerkelijk is dat u verklaarde dat u wel al van kinds af aan wist dat mannen die op mannen vallen gedood kunnen worden. U verklaarde dat u toen nooit dacht dat u dat zou kunnen zijn.(CGVS, p11) Gevraagd of u nog aangetrokken was tot vrouwen tijdens uw relatie met F. (...), antwoordde u dat u “die tijd niet had”.(CGVS, p11) Deze inconsistenties zijn opmerkelijk gezien ze onlosmakelijk verbonden zijn met uw zelfidentificatie, die de basis vormt voor uw geaardheid - en de bijhorende bewustwording daarvan - en dus uw vrees voor terugkeer naar Guinée.

Door de afwezigheid van enig bewustwordingsproces rond uw geaardheid oversteeg u op geen enkel moment de oppervlakkige opsomming van losstaande gebeurtenissen met betrekking tot uw zelfverklaarde homoseksualiteit. Men kan verwachten dat een heel bewustwordingsproces voorafgaat aan het moment dat u voor het eerst een relatie zou beginnen met iemand van het mannelijke geslacht – zeker gezien de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Guineese mee wordt geconfronteerd.(zie administratief dossier) Naar dergelijk ontdekkingsproces verwees u echter op geen enkel moment tijdens het gehoor. Van iemand die zich bewust wordt van zijn geaardheid die alles behalve vanzelfsprekend is in het land waar hij zich in bevindt, kan men verwachten dat deze bewustwording en het bijhorende proces een diepe indruk heeft nagelaten en hier dus bijgevolg consistente en niet-oppervlakkige verklaringen over kan afleggen. Uit voorgaande, blijkt echter dat u dit niet kan. Uw verklaringen geven veeleer blijk van een gebrek aan inzicht in de realiteit waarmee een homoseksueel in de Guineese samenleving geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.(zie administratief dossier) Uw onvermogen blijkt te geven van reflectie of twijfel bij de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid bij de manier waarop u met dit besef omging, en onrechtstreeks ook met het besef dat u tegelijk in een maatschappij leefde die manifest vijandig staat

tegenover de gevoelens die u ervaren zou hebben, getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid. Het komt verder bijzonder bevreemdend over wanneer u homoseksualiteit als een manier om hulp (materieel en voor uw voetbalcarrière) te krijgen ervaarde.

Men kan verwachten dat een relatie, die meer dan vijf jaar duurde, verdergaat dan het bieden van hulp, zeker gezien de risico's die verbonden zijn aan het hebben van homoseksuele relaties in uw land. U verwees enkel op verschillende momenten naar hoe "blij" u met de hulp was, zonder hierbij enige gevoelens (van bewustwording) van uw beweerde homoseksuele geaardheid te vermelden."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker quasi volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen. Verzoeker betoogt enkel in het eerste middel dat het motief dat hij precies meer met F. omging omwille van de cadeaus die hij van hem kreeg dan omdat hij echt verliefd op hem was bijkomstig is, "aangezien het vooral de gevolgen zijn in Guinee die voor verzoeker doorslaggevend van aard zijn" en "het vermoeden van homoseksualiteit in hoofde van verzoeker volstaat om een mensonterende behandeling te moeten ondergaan in diens land van herkomst". Gelet op al het voorgaande toont verzoeker evenwel niet aan dat er in zijn land van herkomst een vermoeden zou zijn dat hij een homoseksuele geaardheid heeft.

Daarbij komt dat verzoeker de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

"Ten tweede, legde u ontwijkende, oppervlakkige en inconsistente verklaringen af u over de gevoelens die het besef van uw geaardheid en het begin van uw relatie met F. (...) met zich meebracht.

U verklaarde dat u voor het eerst besepte dat u verliefd kon worden op een man, toen u F. (...) leerde kennen. Gevraagd hoe u zich daarbij voelde antwoordde u ontwijkend: "Het was de eerste keer met F. (...)." Toen de vraag werd verduidelijkt en u nogmaals werd aangemoedigd om hier meer over uit te leggen, stelde u dat u de vraag niet begreep.(CGVS, p10)

Gevraagd hoe u zich voelde bij het feit dat er stenen werden gegooid toen F. (...) u kuste, verwees u naar het feit dat u niemand kon vertrouwen. Gevraagd hoe u zich daarbij voelde, antwoordde u kortweg dat u "bang" was.(CGVS, p13) Gevraagd hoe u het ervaarde om met niemand te kunnen praten over uw relatie met F. (...), verklaarde u weer enkel dat u "bang" was.(CGVS, p11)

Er werd u gevraagd hoe u tegelijkertijd blij en bang kon zijn. U antwoordde dat "het enige wat je kon doen weglopen is".(CGVS, p10) Toen u werd gevraagd sinds wanneer u bang was, antwoordde u "toen we in de auto waren", verwijzend naar de aanval van de mensen die jullie hadden zien kussen.(CGVS, p10) Gevraagd of dit de eerste keer was of u bang was, antwoordde u dat u voor het eerst bang was toen F. (...) u "overtuigde", verwijzend naar het moment dat F. (...) vroeg om hem te bevredigen. U verklaarde dat u ook verward was. Gevraagd waarom u verward was, antwoordde u: "Omdat ik verward was. Als ze je vangen, moet je het met je leven bekopen. Je bent dan bang." U werd nogmaals gevraagd hoe u bang en blij kon zijn. U linkte uw blijheid aan het feit dat F. (...) u hielp; en uw angst aan het feit dat u kon gedood worden. U verklaarde verder dat het niet anders was om een vrouwelijke partner te hebben. Dit is een zeer opmerkelijke verklaring, aangezien u zelf op verschillende momenten tijdens het gehoor verklaarde verwees naar de angst die u had dat mensen zouden weten dat u ook aangetrokken was tot mannen, waardoor men zou verwachten dat deze angstgevoelens niet aanwezig zijn bij een relatie die wel worden geaccepteerd door de omgeving.

Door enkel vaag te verwijzen naar de gevoelens van "angst" en "blijheid" zonder meer, ontweek u verschillende keren de kans om te vertellen over wat u voelde wanneer u problemen kreeg omwille van uw geaardheid. Nochtans werd u het belang hiervan uitgelegd en aangemoedigd om hier uitgebreid over te vertellen.(CGVS, p2). Tevens is het erg vreemd dat u geen gevoelens van twijfel of angst laat vallen die u gekend zou hebben tijdens de bewustwording van uw beweerde homoseksuele geaardheid in uw land van herkomst waar toch een homofob klimaat heerst binnen brede lagen van de bevolking.

U legde vage en ontwijkende verklaringen af over hoe u de relatie tussen uw geaardheid en uw religie ervaarde. U verklaarde dat u moslim bent. U verklaarde dat de islam homoseksualiteit niet aanvaardt.(CGVS, p12) U verklaarde dat "alle moslims u kunnen vinden".(CGVS, p9) Gevraagd hoe u zich voelde over het feit dat uw religie u niet accepteerde, ontweek u de vraag door te stellen dat u niet oordeelde over religie.(CGVS, p11) U had echter wel een mening over het feit dat uw religie het gemengde huwelijk van uw ouders niet accepteerde. Het is opvallend dat u niet meer kon vertellen over het verband tussen uw geaardheid en uw religie. Nochtans speelt religie een aanzienlijke rol bij maatschappelijke afkeuring van homoseksualiteit in Guinée. U verwees hier zelf ook naar.(CGVS, p13) Ook volgens de beschikbare informatie zijn er enkele prominente religieuzen in Guinée met een uitgesproken afkeer tegenover homoseksualiteit. (zie administratief dossier) Er mag dan ook verwacht

worden dat u uitgebreider zou kunnen vertellen over hoe u de positie van uw religie ten opzichte van homoseksuelen zelf ervaart.

Uw onvermogen blijkt te geven aan de manier waarop u met het besef van uw geaardheid getuigen van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, innerlijke ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig en volledig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde geaardheid.

Ten derde, kon u weinig informatie geven over F. (...). Nochtans verklaarde u jarenlang (van 2012 tot 2017) een relatie met hem te hebben gehad én is deze relatie de reden van uw vertrek uit Guinée en uw vrees voor vervolging bij terugkeer.

U verklaarde dat u aan F. (...) vertelde dat u bij uw tante woonde. U vertelde hem over uw ouders. U verklaarde dat jullie over niets anders praatten gedurende al die jaren.(CGVS, p8) U kende de volledige naam van F. (...) niet. (CGVS, p6) U kende zijn leeftijd niet. U kon zelfs niet zeggen of hij eerder 30 of 60 jaar oud was. Gevraagd om F. (...)’ uiterlijk te beschrijven, kwam u niet verder dan te vertellen dat hij groot en kaal was.(CGVS, p9) U wist niets over relaties die F. (...) voor u had. U wist niet of hij ooit een relatie had met een vrouw. U wist niet of hij kinderen had.(CGVS, p8) Nochtans had F. (...) u wel gevraagd of u een vriendin had. U ontmoette nooit vrienden van F. (...). (CGVS, p9) U wist dat F. (...) een zakenman was, maar u wist niet in welke landen hij werkte.(CGVS, p9) U wist niet waar F. (...) momenteel verblijft.(CGVS, p9) U verklaarde dat F. (...) christen is, evenals uw moeder.(CGVS, p4) U wist niet wat zijn religie over zijn geaardheid zegt.(CGVS, p11) Nochtans zagen jullie elkaar regelmatig, een paar keer per maand.(CGVS, p6, p7, p8) Elke keer dat hij belde, ging u naar hem.(CGVS, p8)

Bovenstaande onwetendheden over F. (...) zijn zeer opvallend, gezien u vijf jaar een relatie met hem had en het net eigen is aan een liefdesrelatie dat men alle (belangrijke) zaken met elkaar bespreekt en betrokken is bij elkaars levensverhaal, waaronder familiale situatie, eerdere relaties, werk, ..., zeker indien men hierin anders is dan de rest van de samenleving. Hierdoor ondermijnt u op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw relatie met F. (...). Deze relatie is dermate verbonden met uw vermeende geaardheid aangezien het uw eerste en enige homoseksuele relatie betreft, dat de ongeloofwaardigheid van uw relatie, noodzakelijkerwijze de ongeloofwaardigheid van uw homoseksualiteit in het gedrang brengt. U verklaarde immers zelf dat het de eerste en enige keer was dat u verliefd werd op een man en dat u lang met F. (...) samen was. In dit geval zou men mogen verwachten dat u diepgaande verklaringen kan afleggen over deze partner. Men kan er immers vanuit gaan dat de eerste keer dat men gevoelens krijgt voor een man, in een land waar homoseksualiteit een zeer groot taboe is, een grote indruk nalaat.

Het geheel van de door u afgelegde verklaringen wat betreft uw vermeende homoseksuele geaardheid, geven geen enkele blijk van (werkelijke en doorleefde) ervaringen, evenmin van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan enige doorleefde ervaringen. Gelet op de strafbaarstelling en het heersende sociale en religieuze stigma ten aanzien van homoseksualiteit in uw land van herkomst (zie administratief dossier) is dit gebrek bijzonder vreemd. Bovenstaande vaststellingen indachtig, kan er dan ook absoluut geen geloof gehecht worden aan de door u geopperde homoseksuele geaardheid en relaties.

Ten vierde, blijkt dat u totaal onwetend bent betreffende de maatschappelijke en juridische positie van homoseksuelen in België en Guinée.

U was niet op de hoogte van de algemene situatie van homoseksuelen in Guinée. U verklaarde geen andere homoseksuelen te kennen in Guinée. U wist niet wat de Guineese wet over homoseksualiteit zegt. U wist niet wat de mogelijke straffen zijn. U wist niet wat de politie doet met homoseksuelen. U kende geen personen die omwille van hun homoseksuele geaardheid in contact kwamen met de politie.(CGVS, p12) Nochtans zijn er volgens de beschikbare informatie recente arrestaties gekend in uw land.(zie administratief dossier) U kende geen mensen die gedood waren omwille van hun geaardheid. U wist niet welke rechten homoseksuelen in Guinée (al dan niet) hebben.(CGVS, p12) U hoorde er enkel over. U kende geen mensen die opkwamen voor de rechten van homoseksuelen. Volgens u bestonden die niet in Guinée. Nochtans is volgens de beschikbare informatie “Arc-en-ciel Conakry” actief in Guinée om homoseksuelen te ondersteunen. Daarnaast werden twee leden van “Collectief pour la Défense des Homosexuels” in 2016 gearresteerd. (zie administratief dossier) U kende geen plaatsen waar homoseksuelen naartoe konden gaan, noch websites. Nochtans zijn er plaatsen in Guinée waar homoseksuelen elkaar kunnen ontmoeten.(zie administratief dossier) U kende evenmin de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone, uw beweerdde geboorteland.

Van iemand die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn geaardheid, mag men redelijkerwijze verwachten dat hij op zijn minst op de hoogte is van de juridische en maatschappelijke positie van homoseksuelen in zijn land gezien de impact op het leven van zijn zogenaamde lotgenoten, alsook op zijn eigen leven gedurende zijn vijf jaar lange relatie en zijn leven bij terugkeer.

Ook over de situatie in België was u uiterst onwetend.(CGVS, p12) U verklaarde dat u de situatie in België niet kende. U hoorde enkel vaagweg dat homoseksuelen in Europa mensenrechten hebben. U

wist niets over de situatie van homoseksuelen in Europa in het algemeen. (CGVS, p13) Nochtans had u aan de DVZ verklaard dat u naar België was gekomen, omdat u homoseksueel bent en België "heel liberaal" is, maar dat eender welk land in Europa goed voor u was. (Verklaring DVZ, dd 11 juli 2018, p10, vraag 27) Aangezien u voorhield omwille van uw geaardheid naar Europa te zijn gevluht, zou men verwachten dat hier logischerwijze tevens een bijzondere interesse voor de situatie van homoseksuelen, zowel in uw eigen land als in België en andere landen uit zou volgen.

Van iemand die verklaarde zijn land van herkomst te hebben verlaten en naar Europa reisde juist omwille van zijn homoseksualiteit, en die verklaarde vervolging te vrezen omwille van zijn beweerde geaardheid bij terugkomst in zijn thuisland, kan men verwachten dat hij beter op de hoogte is van de situatie."

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Omwille van bovenstaande incoherenties en ongeloofwaardigheden met betrekking tot de verschillende aspecten van zijn identiteit, geaardheid en reisweg, kan niet worden aangenomen dat verzoeker in Guinee werkelijk een homoseksuele relatie is aangegaan met F., en bijgevolg evenmin dat hij zijn land is moeten ontvluchten omdat hij met F. betrappt zou zijn geweest. Bijgevolg kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door verzoeker geopperde vervolgingsfeiten en zijn vrees voor vervolging.

De geboorteakte die is opgenomen in het administratief dossier (stuk 7, map met 'documenten') kan omwille van de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande. De commissaris-generaal motiveert hierover terecht als volgt:

"Het is vreemd te noemen dat in deze geboorteakte wordt vermeld dat u in Conakry, Guinée, bent geboren, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde in Sierra Leone te zijn geboren. Tijdens uw persoonlijk onderhoud vermeldde u eveneens dat u slechts één week in Conakry hebt verbleven, met name de week voor uw beweerde vlucht uit uw land van herkomst. De informatie in het door u voorgelegde document is bijgevolg in tegenstrijd met de door u afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, en bovendien ook in tegenstrijd met de informatie die werd teruggevonden in het aan u gelinkte visumdossier. Dit door u overhandigde identiteitsdocument breng bijgevolg allerminst duidelijkheid over uw identiteit en kan niets wijzigen aan de hierboven geformuleerde pertinente vaststellingen (inzake de door u aangehaalde vrees ten opzichte van uw land van herkomst)."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Ook het door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest van de centrumarts van 3 augustus 2018 (zie stukkenbundel verzoeker, stuk 3), waaruit blijkt dat verzoeker bij aankomst in het centrum last had van aambeien en hiervoor behandeld wordt, kan geen afbreuk doen aan het voorgaande. In dit attest vermeldt de centrumarts immers uitdrukkelijk dat "er (...) quasi geen oorzakelijk verband (is) aangetoond (...) tussen anaal seksueel contact en het ONTWIKKELEN van aambeien". Voorts stelde de commissaris-generaal in de bestreden beslissing reeds op goede gronden dat verzoeker zelf verklaarde niet te weten hoe hij deze aambeien heeft gekregen en dat niet kan worden besloten dat deze gelinkt zijn aan verzoekers vermeende homoseksuele geaardheid.

Gelet op het voorgaande is verzoekers betoog in het tweede middel inzake de actuele politiek in Guinee op vlak van homoseksualiteit en het repressieve karakter van de overheid tegen homoseksualiteit niet dienstig.

Wat betreft verzoekers verklaring dat hij niet kan terugkeren naar Guinee omdat hij er in dakloosheid zou moeten leven, wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

"U verklaarde dat u werd mishandeld door uw tante en werd nageroepen door buurtbewoners omdat u een bastaardkind zou zijn. (CGVS, p4) Hierover dient vooreerst te worden opgemerkt dat het door uw voorgehouden profiel niet overeenkomt met de informatie in uw visumdossier. (zie ook hierboven) Verder dient te worden opgemerkt dat u een hoge mate aan zelfredzaamheid aan de dag stelde door te verklaren dat u gedurende een maand bij verschillende vrienden verbleef en regelmatig met hen ging voetballen. (CGVS, p5 en p15) U kon zeer weinig informatie geven over uw eigen ouders. U werd opgevoed door uw tante langs moederszijde. Uw vader had u naar haar gebracht. U vroeg uw tante soms over uw ouders. U wist niet waar ze waren geboren. U wist niet waar uw tante was geboren. Bovendien kon u niet vertellen wat de etnie was van uw moeder, wat logischerwijze ook de etnie van uw tante is. U wist alleen dat uw moeder van Sierra Leone is. U kon niet vertellen over de dood van uw vader, buiten dat het tijdens de oorlog in Sierra Leone was. (CGVS, p5) Uit uw visumdossier blijkt dat uw beide ouders nog in leven zouden zijn. (zie administratief dossier) De problematische situatie waarin u

meende terecht te komen bij terugkeer naar Guinée kunnen dan ook niet zonder meer worden aangenomen. Bovendien zijn ze niet ernstig genoeg om een vrees voor vervolging uit te maken."

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aannemelijk gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Guinee zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Guinee actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.3.7. De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend achttien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN